

Formanden: Jeg skal kun bemærke, at Underændringsforslaget under Nr. 3 b. til Ændringsforslaget under Nr. 3 a. vil blive afstemt umiddelbart før dette, men iøvrigt ville Forslagene blive afstemte i den Orden, hvori de ere opførte.

Forhandlingen er saaledes aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Mørk): Som det ærede Thing vil see, har Udvalget kun stillet nogle Forslag, der gaae i Retning af Redaktionsforandringer i Lovforslagets Text, som denne blev vedtagen ved 2den Behandling. Af disse er egentlig kun det sidste Forslag, nemlig Nr. 8, en streng Nødvendighed, idet, som jeg allerede ved forrige Behandling bemærkede, det ikke dengang af Udvalget var erindret at stille Forslag om Forandring i Titelen, efterat Spørgsmaalet om Expropriationserstatning angaaende Havneanlægget ved Esbjerg ogsaa var optaget i Loven. De andre Punkter ere kun reent stillistillede Forbedringer, hvoraf det under Nr. 5 stillede Forslag maaskee ikke var strengt nødvendigt, men man har dog anseet det rigtigt at stille det, for at gjøre det utvivlsomt, hvad der var Meningen af den paagjældende Sætning. Dernæst har Udvalget gennemgaaet de øvrige Forslag, og har fuldstændigt sluttet sig til det af Indenrigsministeren, i Medfør af det, der under forrige Behandling blev omtalt, stillede Forslag. Ved dette Forslag vil der, som det vil sees, blive gjort en Forandring i Retning af det Villige med Hensyn til Forholdet mellem Eier og Bruger af de forskjellige Eiendomme, som ville have at svare Hartkornsbidrag. Der vil maaskee ogsaa derved kunne komme nogen Ubillighed tilstede overfor Brugere, som have en meget kort Forpagtningstid, og som boe i Egne, hvor Jernbaner først skulle bygges. Udvalget har imidlertid troet, at det saa undtagelsesviis vilde blive Tilfældet, at man ikke har stillet noget Underændringsforslag dertil. Ligeledes har Udvalget ikke overseet, at det af Indenrigsministeren stillede Forslag kun angaaer Hartkornet paa Landet og derimod ikke Hartkornet i Byerne. Grunden hertil, formoder jeg, ligger deels deri, at den største Deel af Hartkornet i Byerne

er af selve Communen og udleies af den, og deels i, at det vel i Byerne er mere almindeligt at betinge, at alle Skatter svares af Eieren. I saa Fald vilde jo, dersom dette Forslag var stillet istedetfor som tredje Punktum til som fjerde Punktum ogsaa at omfatte selve Communnernes Hartkorn, derved medføres en Forandring i det derværende Forhold, der vilde staae i Strid med det, man ellers tilsigter for Landets Vedkommende, idet det nemlig vilde føre til, at Brugerne paa Steder, hvor de ellers vare fritagne, kom til at svare en Deel af Afgiften, hvad man snarere som Hovedtanke har villet modvirke. Det er Grunden, hvorfor Udvalget slutter sig ganske til Ministerens Forslag. Med Hensyn til de øvrige stillede Forslag skal jeg bemærke, at det under Nr. 1 egentlig ikke bryder noget Princip i det af Udvalget selv Foreslaaede, idet det, som jeg allerede sidste Gang bemærkede, kan være en Skjønssag, enten man vil give Indenrigsministeren en Bemyndigelse til at eftergive Halvdelen af Bidragene paa de Egne, der antages at drage mindst Nytte af Jernbanen, eller man, som Udvalget har henstillet, vil give ham Bemyndigelse til at eftergive indtil $\frac{1}{3}$. Der er altsaa givet ham ved dette Forslag et noget større Spillerum til at kunne for de Egne, hvor der er en forholdsviis ringe Nytte at spore af Jernbanen, gjøre Eftergivelsen noget fyldigere. Udvalget mener, at det vil være en Sag mellem Forslagsstillerne og Ministeren med Hensyn til Forvaret for dette Forslag, hvorvidt Ministeren vil modtage det eller ikke. Saaledes som Udvalget i sin Tid har forhandlet med ham, synes man at maatte vente, at vi havde opnaaet det Yderste, som det var muligt at opnaae i den Retning. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 3 a., som er stillet af en anden Række af ærede Rigsbagemænd, har Udvalget derimod meent, at det vilde frembyde endeel Betænkeligheder at vedtage det. Jeg skal bemærke, at efterat der er stillet Underændringsforslag dertil, tør det antages, at det ikke vil frembringe nogen Redactionsvanskelighed i Lovforslaget, men ogsaa saaledes, som selve Forslaget stiller sig, har det sine Ulemper. Det kan meget vel siges, at Ministeren med en vis Frimodighed kan paatage sig at nedsette Bidraget for de Egne,